

Tid for vore Dine en svagelig Mand, men denne Bludselighed i Bortkaldelsen er dog slaagende, kommer uventet. Han har i en overmaade lang Karrætte, jeg tror, jeg kan sige lige fra Begyndelsen af Rigsdagslivet her i Danmark, været knyttet til Rigsdagen, først nærmest til Folketinget, senere en Tid lang nærmest til Landstinget, og endelig i en længere Karrætte som Bureauchef knyttet til begge Rigsdagens Afdelinger. Det kan vel være, at de mange og forskellige Gerninger, som paahvile Bureauchefen, stundom kunne have bragt ham i Meningsforstel med et og andet Medlem, men selv om det har været Tilfældet — grundet i hans store Pligtopfyldelse — tror jeg dog, alle ville være enige om, at han var en flittig og paapasselig Mand, samt saare tjenstvillig og nidker i sin Gerning. Han havde jo derhos igennem de mange Aar erhvervet en Sagkundskab, en Erfaring i alle Rigsdagsanliggender, som ikke let lader sig erstatte. Jeg tror saaledes, at hans Bortgang maa siges at være et Tab for Rigsdagen, for mig personlig er det det i det mindste; jeg satte megen Pris paa ham.

[Landstingets Medlemmer hørte staaende Formandens Meddelelse.]

Formanden: Jeg vil nu aabne Mødet paa sædvanlig Maade ved at bede Sekretæren læse Protokollen op.

Protokollen for forrige Møde blev derefter oplæst og underskreven.

Formanden: Da jeg paa Nytaarsdag havde den Ære at overbringe Landstingets Blykonfning til Hans Majestæt Kongen, paalagde Kongen mig i den Anledning at bringe Landstinget hans Hilsen og Tak, hvilket herved sker.

Fra Finansministeren har jeg modtaget en Skrivelse af 4de ds. om, at Hans Majestæt Kongen ved Resolution af 2den og 17de forrige Maaned har stadfæstet tvende Tilægsbevillinger til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret 1892—93. Paa sædvanlig Maade vil Skrivelsen blive optagen i Tillæg C til Rigsdagstidenden.

Jeg har derhos fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet modtaget Underretning om, at den nævnte Minister i Folketinget har fremsat Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Anledning af en paatænkt Overenskomst mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune om Ordningen af

Forholdet med Hensyn til Fælledeerne m. v. Eksemplarer af Forslaget ere allerede omdeelte paa Bladserne.

Endelig har Ste Landstingsmand for 1ste Kreds, Knudsen, overgivet mig et til Regeringen og Rigsdagen stilet Andragende fra Bestyrelsen for Bagerjvændenes Forbund i Danmark om, at der ved Lov maa blive fastsat en ugentlig Hviledag for Bagerjvændene i Danmark. Andragendet vil blive fremlagt i Læseværelset paa sædvanlig Maade, for at ærebe Medlemmer der kunne gøre sig bekendte dermed.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Beskyttelse af Muslinger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp 2929 ff).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Offen: Det foreliggende lille Lovforslag søger at ordne et Forhold, som har givet Anledning til en Del Misnøje i den senere Tid. Som man nok kan tænke sig, er alt, hvad der vedrører Fiskeriet i vore Dage, meget tilbøje til at sætte sig paa Færøerne. Fiskerne søge at faa det bedst mulige Agn, og denne Blaamusing og ogsaa en anden Slags, vi have deroppe ere fortrinligt Agn. Den, der er saa heldig at have Muslinger hos sig, søger saa vidt muligt at værne om dem og finder det derfor meget urimeligt, at andre skulle tage denne Musling, selv om de tage den i Vandet og altsaa ikke have noget Samkvem med Landet. De, der ikke have Muslinger og ogsaa trænge til godt Agn, men ikke kunne faa det, beklage sig over, at de andre Fiskere komme paa deres Fiskemed med Muslinger og altsaa bevirke, at Fjsten ikke er saa villig til at bide paa de andres Agn, som den vilde have gjort, om Muslingen ikke var brugt. Men hvorledes det nu end er, er Forholdet af den Bestaffenhed, at det var heldigt, om man kunde raade Bod paa disse Ulemper, selv om det paa en vis Maade kommer til at gaa ud over dem, som ikke kunne faa Muslinger til Agn.

Muslingen findes inde i de dybe Fjorde, hvor der ikke gaar videre Strøm, den bliver ikke ude ved Havlanten og kan derfor kun